

[Alfred Kristensen.]

mål på en sådan måde, at det, såvidt jeg kan skønne, i fremtiden kan skabe vanskeligheder under forhandlingerne mellem de ansvarlige tjenestemandsgeselskaber og finansministeren, når reguleringer skal foretages.

Jeg vil benytte lejligheden til at udtrykke min glæde over, at den højtærede finansminister har opnået fuld tilslutning til lovforslaget fra de ansvarlige organisationers ledere. Jeg vil tilsige mit partis støtte til en hurtig gennemførelse af lovforslaget, som det foreligger, og jeg vil håbe — det vil jeg gerne understrege —, at vi fortsat kan følge den linie, der hidtil har været fulgt, og at man politisk undlader at fjerne disse spørgsmål fra det rent saglige plan. Jeg tror, det er den linie, der vil tjene tjenestemændene bedst, og at den i hvert fald vil tjene vort samfund bedst. Jeg tilsiger mit partis støtte til en hurtig og velvillig behandling.

Stegger Nielsen: Lønningerne for statens tjenestemænd består som bekendt nu ikke alene som tidligere i normale tider af grundløn og alderstillæg, men en stor bestanddel er flydende tillæg, regulerings-tillæg, stigende og faldende med pristallet, og stigende tillæg skabt af prisniveauet efterhånden. Princippet i lønningens lov af 1946 er, at det tjener samfundet bedst, at man har en tjenestemandsskifte, der lønmæssigt er placeret således, at den kan røgte sin gerning uden frygt for udkommet. Under forhandlingerne blev det samtidige pointeret, at de fastsatte lønninger skulle stå i et rimeligt forhold til samfundets økonomiske bæreevne. Dette er et rimeligt og sundt princip, og jeg slutter mig til de udtalelser, som socialdemokratiets ordfører, det ærede medlem hr. Alfred Kristensen, fremsatte om, at man nu følger dette princip videre under kommende forhandlinger og alene følger rent saglige hensyn.

Der har været foretaget en vis sammenligning mellem tjenestemændenes lønninger og lønningerne i de private erhverv, og en sådan jævnførelse kan heller ikke uden videre afvises, selvom der er en vis forskel, idet tjenestemændene har visse rettigheder og fordele, som udøvere af frie erhverv ikke har, f. eks. pensionsret og sikring i tilfælde af arbejdsløshed og sygdom. Reguleringsloven af 1948 på 2½ portioner var indtil oktober i år 24 portioner ifølge pristallet, der blev fastsat i januar måned, hvortil kom et midlertidigt tillæg efter loven af 30. oktober 1948 på 2½ portioner reguleringsloven af 1948 på 2½ portioner og 50

pct. heraf for pensionister, gældende til udgangen af indeværende år. I juli måned d. å. faldt pristallet til 307 points, hvorefter antallet af reguleringslovsportioner efter 1. oktober skulle gå ned med 1 til 23, men på baggrund af de påfølgende forhandlinger mellem arbejdsgivere og arbejdere, som resulterede i, at denne pristalsnedgang ikke skulle medføre nogen nedadgående lønregulering i de frie erhverv, ville det være vanskeligt at håndhæve tjenestemandsløvens regler om at reducere antallet af reguleringslovsportionerne med 1 og lade det midlertidige tillæg bortfalde med udgangen af dette år.

Dette må indrømmes, og vi kan derfor fra mit partis side — dette ønsker jeg at sige klart og utvetydigt — billige, at finansministeren optog forhandling med tjenestemændenes centralorganisationer. Nærværende lovforslag indeholder det resultat, hvorom der blev opnået enighed. Når den højtærede finansminister foreslår, at der fra 1. oktober d. å. skal tillægges statens tjenestemænd og pensionister et midlertidigt tillæg, der består af et særligt midlertidigt tillæg plus et beløb svarende til en portion reguleringslovsportioner, og denne ydelse skal gælde til udgangen af 1950, kan vi derfor fra mit partis side tilslutte os det. Stiger pristallet i januar eller juli måned 1950, som den højtærede minister sagde, udover 309 points, skal det midlertidige tillæg nedsættes med en portion reguleringslovsportioner.

Vi er tilfredse med, at pensionisternes midlertidige tillæg bliver forøget til 70 pct. i forhold til tjenestemændenes midlertidige tillæg mod hidtil 50 pct. Vi kan udmærket se, at dette i sit princip kan rumme visse betænkeligheder, men under hensyn til pensionisternes vanskelige stilling ser vi det gerne medtaget i lovforslaget.

Lovforslagets enkeltheder skal jeg overhovedet ikke gå ind på, da der allerede er redegjort derfor. Det er rigtigt, at siden forhandlingerne med tjenestemændenes organisationer har vi fået devalueringer, og den er der, selv om vi ikke kan overse den endnu, mange, som frygter vil bevirke nye pristalsstigninger. Vi må nu se, hvorledes det vil forme sig, men skulle forholdene i løbet af året 1950 blive så unormale, som adskillige frygter, kan nye forhandlinger jo altid optages med centralorganisationerne. Denne mulighed har den højtærede minister selv for et øjeblik siden nævnt.

Som mit partis ordfører mener jeg derfor også, vi bør fastholde, at dette lovforslag ophøjes til lov, gældende indtil udgangen af 1950. Alt taget i betragtning, såvel de